אבל החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך

életet és a halált adom elébed, az áldást és az átkot, te pedig válaszd az életet, hogy te és utodaid éljenek.

Egy olvasóink tegnap az Isten kijelentését, mely nagyvigaszt rejt magában a ti nomaházatokban, midőn szétszakadt szívvel álltok a sokat szenvedett kis vezetek és anyának koporsója mellett. Áldásnak mondja a biblia az életet s átkunk a halált; bizony áldás rejlik a kisfiú életében, ki kínzással gondozva fájdalmas szenvedéssel nevelti szeretőit, és bizony nagy átok a kisfiú halála, midőn elveszíti a fiút és az szeretett anyát a szerető kezek, ki szívével boldogságot tudott teremteni a házban. Csupán a jelen nomadi esetben, midőn 16 évi szenvedésnek vetett véget a szörnyű halál, Isten szigó karját mutatta az élet s Isten átkát kezeinket jelzi most e koporsó. Oh mily nomadi sötétség borult a ti kalyibáitokban, melyek 16 évig áll fájdalomban vergődő betegnek pajzsaul szolgált be, s nomadizáig tette be a te szivedet is, szegény fiú, ki szenvedni látta jó kisfiadat, kinek fájdalmát elenyészni emberi hatalom nem tudta; szörnyű sötétség borult a te szivedre is, sokszor szegény, ki az anyai szeretet áldásait csak sóhajok kíséretében élvezhetted. Megvigasztalódjál itt a halál, Isten kezeinek nyilatkozik meg itt, midőn kezeidet a feleszthetetlen fogták. Ő már nem szenved tovább, magyarázó szellemek kíséretében a szépnő helyére s mártyrokat örök nyugalmát.

Ujpesten 1904. szept. 4.

Kohn Jenőné

MTA KÖNYVTÁR ÉS
INFORMÁCIÓS KÖZPONT

נצבים

Ven/1/175